

MORGENAVISEN

Jyllands-Posten

Torsdag
den 17. juli
2014
www.jp.dk

***
Kr. 30,00

Partier vil vinde valget med big data

Folketingsvalg: Partierne er langt med forberedelserne af det kommende folketingsvalg. Kampen står på internettet. Våbnet er de mange dataoplysninger – big data – der findes om vælgerne.

MARCHEN NEEL GJERTSEN
marchen@jp.dk

Har du liket statsministeren på Facebook?

Så vil du sikkert blive mødt med annoncer, der opfordrer til at stemme på Socialdemokraterne, når folketingsvalget nærmer sig.

Modsat en annonce i avisen eller en plakat på busstoppestedet, som rammer mange mennesker, giver internettet helt andre muligheder for at kommunikere med udvalgte målgrupper.

Facebook ved meget om brugerne. Og den store mængde digitale data, som registreres om danskerne hos Danmarks Statistik, sælges også videre til partierne.

Ifølge firmaet Geomatic sælges der oplysninger om grupper helt ned til fem husstande om, hvorvidt beboerne betaler topskat, går til lægen eller fik gode karakterer i skolen.

Personlige breve

Ved valget til Europa-Parlamentet sendte De Konservative personlige breve til bestemte adresser, hvor der ifølge dataanalyser boede potentielle K-vælgere.

Ved valget i 2011 brugte

Venstre ifølge partisekretær Claus Richter cirka halvdelen af annoncemidlerne på henholdsvis trykte annoncer og netannoncer.

»Denne gang vil vi flytte endnu flere ressourcer over på den digitale del,« siger han og forklarer, at netaviserne tilbyder at ramme potentielle V-vælgere med udvalgte annoncer.

For når en såkaldt cookie lagres via browseren på en computer, hver gang en hjemmeside besøges, kan de værdifulde oplysninger samles til en karakteristisk af brugeren.

Socialdemokraternes partisekretær, Lars Midtby, siger, at »vi skal fylde meget mere på mobil og iPad i valgkampen end tidligere«.

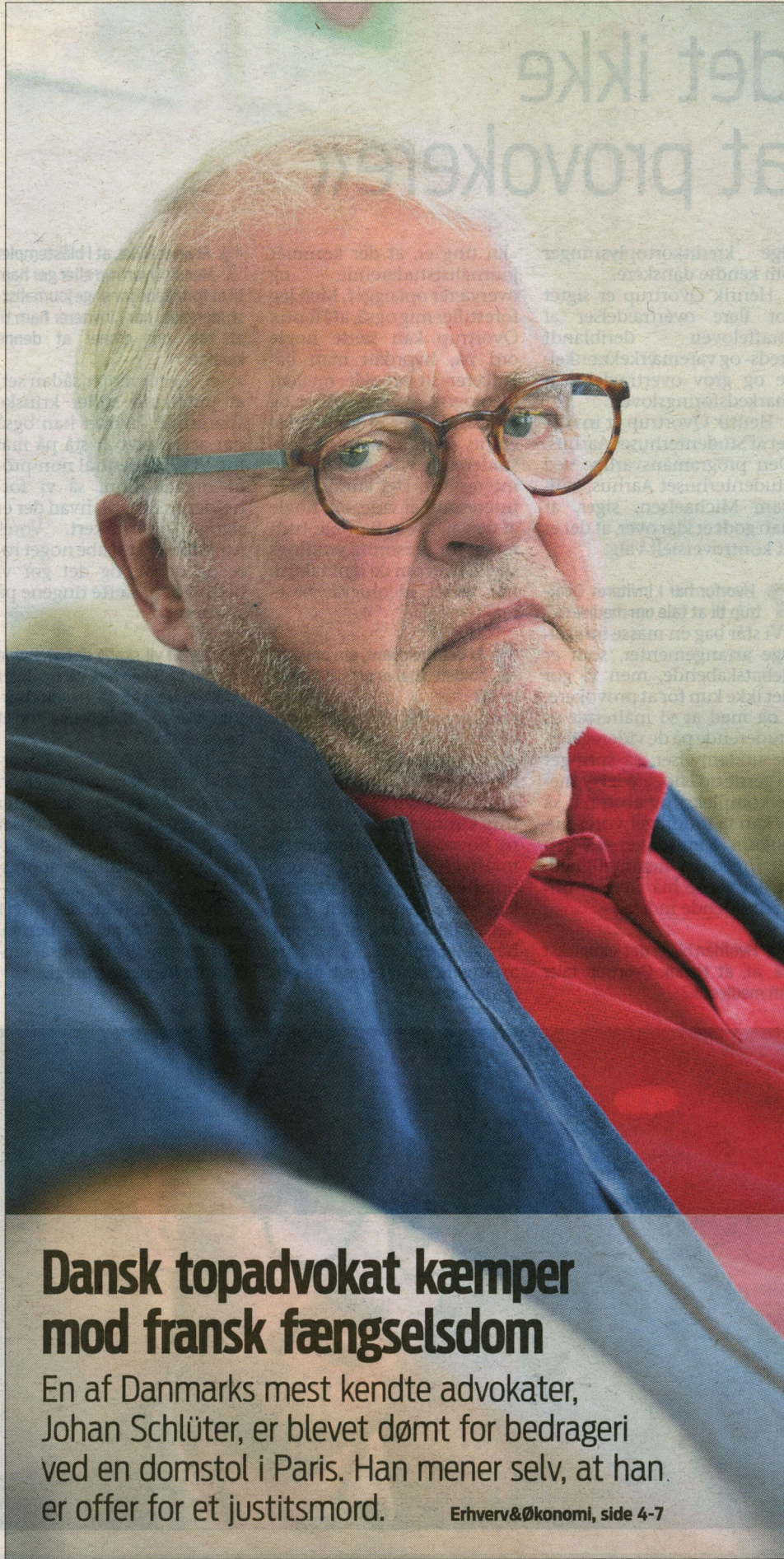
Siden 2011 har flere danskere fået smartphones og tablets.

Til dem, der gyser ved tanken om, at partierne bruger dataoplysninger til at ramme vælgerne, siger ekspert i politisk kommunikation ved RUC Rasmus Kleis:

»Det er overvågning. Men en overvågning, som du selv har sagt ja til, da du oprettede din facebookprofil.«

1. sektion, Inland, side 6-7

Foto: Lars Krabbe

Dansk topadvokat kæmper mod fransk fængselsdom

En af Danmarks mest kendte advokater, Johan Schlüter, er blevet dømt for bedrageri ved en domstol i Paris. Han mener selv, at han er offer for et justitsmord.

Erhverv&Økonomi, side 4-7

Den seneste film i serien om **Abernes planet** er spændende og flot. Anmeldelse af filmen og interview med instruktøren.

Kultur

1. sektion, side 20 og 26

Medarbejdere hos **Forbrugerrådet Tænk** står i det skjulte bag gode anmeldelser af en app lanceret af Forbrugerrådet.

Inland

1 sektion, side 4

Der er et stort vækstpotentiale i **dansk landbrug**, men dele af erhvervet kæmper med alvorlige problemer.

Erhverv&Økonomi

side 8-9

Thomas Bjørn er i gang med sit livs sæson og rangerer ganske højt i favoritfeltet til British Open. Også Thorbjørn Olesen deltager.

Sport

1. sektion, side 40

“
**EN PAKKE MED
SUNDHED OG VELVÆRE**
”

Mette Kolls
HR Manager, Nestlé Danmark

”Vid hvad din virksomhed står for og find en pensionspartner, der matcher. Sådan gjorde jeg, og PFA's pensionspakke passer præcis til Nestlé's mission om at fremme ernæring, sundhed og velvære.”

Læs hele Mettes historie på pfa.dk

PFA
PENSION

ERHVERV & ØKONOMI

Svinene forsvinder

Det er delvist selvforskyldt, at Danmark mister slagtesvineproduktion, mener en af de største i branchen.

SIDE 8-9

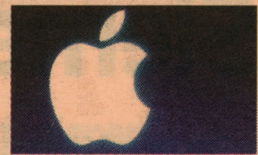
Indgrebsoprør

Landbrug og banker gør fælles front mod skatteministerens varslede indgreb i virksomhedsordningen.

SIDE 3

Apple vil kvæle Microsoft

Apple og IBM indgår et omfattende samarbejde for at få fingre i erhvervslivet.

GLOBAL, SIDE 14

Den fremtrædende danske advokat Johan Schlüter er idømt 18 måneders fængsel for blandt andet at have franarret enearvingen til den franske nationalskjald Trenet musikrettigheder for millioner af kroner. Johan Schlüter, der er kendt for i årevis at have forsvaret musikeres rettigheder mod piratkopiering, erklærer sig uskyldig og har nu søgt hjælp hos de danske myndigheder.

Side 4-7

Topadvokat dømt i speget sag om fransk millionarv

ShippingWatch

Uafhængig, kritisk og fair erhvervsjournalistik om din branche – til din branche. Find os på shippingwatch.dk

Prøv
ShippingWatch
gratis i 40 dage

SHIPPINGWATCH

Den kendte danske ophavsretsadvokat Johan Schlüter er blevet idømt i alt mere end to års fængsel for at have franarret rettighederne fra arvingen til den franske visesanger Charles Trenet. Johan Schlüter føler sig som offer for et justitsmord og har bedt de danske myndigheder gribe ind.

»Jeg er Johan Schlüter. Jeg vil ikke finde mig i hvad som helst«

Johan Schlüter befandt sig på sin store tagterrasse på Esplanaden i København, da telefonen ringede. I røret var hans forretningspartner Maurice Khardine. Khardine græd. Kriminalretten i Paris havde netop idømt dem begge en fængselsstraf på 18 måneder.

Schlüter lyttede vantrø.

Svindelbeskyldningerne mod ham i en spektakulær sag om en enearving til den franske nationalskjald Charles Trenet havde summet om ham som en irriterende flue på en varm sommerdag. Han havde forsøgt at vifte den væk, men nu havde den ramt ham med en kraft, der fik det til at sortne for øjnene. Det var den 14. maj 2014.

Schlüters hustru, Elsebeth, forsøgte at være konstruktiv. Hun var cool. De skulle nok få orden på den sag, sagde hun.

Det varede et par dage, før hun fældede tårer over sagen, som gjorde hendes mand så bedrøvet.

Tænk, at han skulle blive involveret i sådan et sindssygt cirkus og dømt kun en måned før sin 70-års fødselsdag, som han glædede sig til at fejre med familie og forretningsforbindelser til det advokatfirma, som han selv har bygget op.

»Jeg er Johan Schlüter. Jeg er ikke hvem som helst, og jeg vil ikke finde mig i hvad som helst,« siger han vredt og slår i bordet.

Han fortæller om episoden i et mødelokale i firmaets smukke domicil på Højbro Plads med Christiansborg som en af de nærmeste naboer.

Han anser sig selv som offer for et justitsmord. Han vil fandeme ikke i fængsel for noget, han ikke har gjort, og han vil sætte himmel og jord i bevægelse for at undgå det. Foreløbig forsøger han at få Justitsministeriet og Advokatsamfundet til at gå ind i hans sag, og han er klar til at gå hele vejen til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvis det bliver nødvendigt.

Jagtede musikpirater

Johan Schlüter er en af de mest fremtrædende advokater i Danmark. Hans navn står skrevet i guld på den ejendom fra 1910, som huser hans advokatfirma med 65 ansatte. Uden for mødelokalet hænger et indrammet legat fra Sagførernes Auktioner på 40.000 kr., der uddeles som en »ekstraordinær hædersgave til en advokat, som i enestående grad har ydet en indsats til hæder for standen.«

Ved siden af hænger en platinplade fra

musikindustrien som en påskønnelse af hans arbejde for musikbranchen, hvor han blandt andet har kæmpet mod piratkopiering. Schlüter stod bag dannelsen af Antipiratgruppen, og der stod Johan Schlüter i brevhovedet, da især teenagere i 00'erne blev mødt med kæmpe erstatningskrav fra musikbranchen, fordi de havde downloadet piratkopieret musik fra internettet.

Nu står han over for en millionregning som hovedperson i den franske bedragerisag. Ud over fængselsdommen er han sammen med forretningspartneren, den danskboende Maurice Khardine, dømt til at betale et erstatningskrav på 4 mio. euro, svarende til 30 mio. kr., fordi de ifølge dommen blandt andet har franarret værdifulde musikrettigheder fra den afdøde franske sanger Charles Trenets enearving.

Johan Schlüter hævder sig udsat for et justitsmord, og han siger, at dommen er afsagt, uden at han har været sigtet, uden at han er blevet afhørt, og uden skyggen af bevis.

Omvendt har de franske myndigheder udstedt en arrestordre på både Schlüter og Khardine, fordi de har »unddraget sig retsforfølgelse under hele forløbet.«

Sagen tog sin begyndelse et helt andet sted end hos Johan Schlüter i København;

nemlig i Frankrig hos den franske nationalskjald Charles Trenet med den lyse barytonstemme, der gav lytterne fornemmelsen af et smil nedenunder melodien.

Herhjemme husker vi ham bedst for sangen "La Mer", der har solgt mere end 70 millioner eksemplarer siden udgivelsen i 1946 og blandt andet har været brugt i flere film. Mens Charles Trenet er mindre kendt i udlandet, har hans musik i Frankrig været lydtapet for generationer. Charles Trenet sang og skrev sine største hits i årene lige før, under og efter Anden Verdenskrig, men Trenets popularitet var høj, selv da han nåede op i alderen. Hans 80-års fødselsdag blev fejret med en stribe koncerter, blandt andet i nationaloperaen i Paris, Palais Garnier, med deltagelse af den daværende præsident Francois Mitterand.

Da Charles Trenet døde i 2001, efterlod han alt til sin chauffør, Georges El Assidi. Privatchaufføren arvede musikrettigheder for millioner, to luksusejendomme i Sydfrankrig, klassiske biler og Trenets malerier, men med arven fulgte også en regning: I Frankrig er arveafgiften høj, og når arvingen ikke tilhører den afdødes nærmeste familie, kan afgiften ende på 60 pct.

Millionerne fra musikrettighederne blev ikke udbetalt på én gang, men derimod afregnet løbende via royalties, men El Assidi førte efter Trenets død en ekstravagant livsstil med en presset økonomi. Dokumenter fra sagen beskriver en festlig tilværelse med dyre restaurationsbesøg og leasede luksus-biler, og skattevæsenet havde meldt sig med et solidt krav, efter at El Assidi havde undladt at indsende selvangivelser i flere år i træk. Dokumenterne viser samtidig, at El Assidi tog lån for 3,75 mio. euro for at dække gælden. Men det var tilsyneladende ikke nok.

Arveafgiften var en regning, som El Assidi ikke havde råd til at betale.

Men pludselig viste der sig en mulighed for at sno sig. Hjælpen til at undgå konkurs kom fra Danmark.

Fejlsagnet eventyr

Det var en fælles bekendt, der introducerede El Assidi for den danske forretningsmand Maurice Khardine som en mulig redningsmand.

Maurice Khardine er fransk-algerier, men han kom til Danmark i 1981 som 24-årig. Han er gift med Solveig og bor i København og er med Johan Schlüters ord en entrepre-

nant mand med mange idéer, men med »en særlig evne til at rode sig ud i uheldige sager«.

I begyndelsen af 00'erne blev han involveret i en opsigtsvækkende sag om et fejlslagent forretningseventyr med den tidligere, nu afdøde redaktør på Dagbladet Børsen Christian Lillelund, og den trak overskrifter i flere danske medier.

Omdrejningspunktet var et luksushotel på øen Guadeloupe, som er en del af de Franske Antiller i Caribien. Lillelund og Khardine overtog hotellet som led i en rekonstruktion af hotellets gæld, men sagen endte i et kæmpe slagsmål med beskyldninger om bedrageri, og både Khardine og Lillelund blev varetægtsfængslet under sagen. Lillelund døde, inden dommen blev afsagt, mens Khardine fik en betinget fængselsdom på otte måneder i 2008.

Ifølge lokale medier på Guadeloupe har sagen dog siden taget en dramatisk drejning, og Khardine og Lillelund fremstilles nu som ofre i en konspiration. Khardine fortæller selv, at han blev endeligt frifundet i november 2011, og han kæmper nu for at få hotellet tilbage, efter at det har stået tomt og forladt i årevis på grund af den langvarige strid.

Khardine holder af at fortælle, at han var manden, der fik croissanten til Danmark, men da han første gang mødte Georges El Assidi – i november 2005 på en restaurant i Paris – præsenterede han sig som rådgiver med speciale i »finansiel omstrukturering«.

Redningsplan

Maurice Khardine lagde snart en plan, som skulle redde El Assidi fra den truende konkurs.

Den økonomisk pressede enearving, El Assidi, skulle sælge sin arv til det danske selskab Nest A/S. Her ville El Assidi få 70 pct. af aktierne, mens et andet firma ved navn I-Sys ApS, som var under Maurice Khardines kontrol, skulle eje 30 pct. af selskabet. Arven bestod af rettigheder til Trenets musik, kunstgenstande m.m., ligesom to sydfranske ejendomme skulle indgå i handlen. Den ene – beliggende i Antibes nær Cannes – skulle købes af Nest, mens Nest skulle have et langtidslejemål på 90 år i et andet hus i Aix-en-Provence.

Til gengæld skulle firmaet overtage El Assidis gæld, og arvingen skulle have et salgsprovener på 1,5 mio. euro, svarende til 11,25 mio. kr., over de følgende fem år. Dertil

JETTE AAGAARD

jette.aagaard@jp.dk

JESPER HØBERG

jesper.hoberg@jp.dk

SOLVEIG GRAM
JENSEN

Jyllands-Postens
korrespondent

solveig.g.jensen@jp.dk

Topadvokaten Johan Schlüter har i årevis kæmpet for at beskytte kunstneres rettigheder mod piratkopiering. Nu er han dømt for at have bedraget sig til magten over værdifulde musikrettigheder fra enearvingen efter den franske sanger Trenet. Dommen er et justitsmord, mener Schlüter.

Foto: Lars Krabbe

kom, at El Assidi ifølge et referat fra et aktionærmøde i oktober 2006 skulle have en markant lønpakke som direktør for public relations i det nye selskab – med fast løn, betalt bolig i Paris og penge, så han kunne få en bil på niveau med en Aston Martin.

El Assidis økonomiske situation var desperat. Et af sagens dokumenter, som Jyllands-Posten har fået udleveret af Maurice Khardine, viser, at El Assidi blev truet med fogeden i juni 2006, og han fortæller selv til Jyllands-Posten, at gældssituationen drev ham til at lave aftalen, som ifølge Khardine blev udformet i samarbejde med El Assidis rådgivere.

»Jeg havde brug for de penge, som staten bad mig om. Jeg skulle betale 5-6 mio. euro, som jeg ikke havde. De sagde til mig, at de ville give mig pengene,« siger El Assidi i dag.

Når det netop var et dansk selskab, der skulle overtage arven og bruges til at sanere El Assidis økonomi, hang det ifølge Khardine sammen med fordele i den danske selskabslovgivning særligt på skatteområdet. Her kunne en del af El Assidis repræsentationsomkostninger trækkes fra i skat, ligesom den danske selskabsskat ikke alene var omkring halvdelen af den personskat, som El Assidi skulle betale i Frankrig, men også langt lavere end beskatningen af et lignende fransk selskab.

Store planer

Johan Schlüter var manden, der blev hyret til at lave det juridiske papirarbejde, som skulle gøre Khardines planer for Trenet-arven til virkelighed. Ifølge Schlüter kendte han på det tidspunkt hverken Khardine eller El Assidi. Det var Christian Lillelund, der dødssyg af kræft introducerede Khardine for ham i foråret 2006, og først langt senere fik Schlüter kendskab til Khardines involvering i den påståede svindelsag på Guadeloupe, som havde fået bagmandspolitiet til at arrestere Khardine og udlevere ham til retsforfølgelse i den franske koloni.

I praksis blev det Johan Schlüters datter, Katrine, der også er advokat i firmaet, som stod for at udarbejde kontrakterne i samarbejde med El Assidis advokat.

Derefter regnede Johan Schlüter med, at sagen var afsluttet for hans vedkommende. Han havde på det tidspunkt ingen anden involvering i selskabet.

Khardine havde mange gode idéer til,

Fortsættes på næste side

Danskboende Maurice Khardine skulle redde Trenets enearving fra konkurs. Nu er han dømt for bedrageri i sagen.

Foto: Kurt W. Sørensen (1983)

Det franske musikforlag Raoul Breton var hovedudgiver af Trenets sange. I dag kæmper forlaget på El Assidis side.

Den franske nationalskjalld Charles Trenet skrev en række kendte og i Frankrig højtelskede sange. Han døde i 2001. Her ses han sammen med den verdenskendte kunstner Salvador Dali (th.). Foto: Rue Des Archives (1975)

hvordan man kunne bruge Trenets musikrettigheder. De skulle ikke kun trække royalties for millioner, men også bruges aktivt til at opbygge events og et museum i den afdøde, folkekære sangers navn. Idéerne gjorde indtryk på den udtalt frankofile Johan Schlüter, der selv har studeret i Aix-en-Provence, og som elsker den franske sang – eller la chanson française, som han selv siger det.

»Jeg kan enervere en hel forsamling med franske sange,« fortæller Schlüter, der som fan af Trenets sange syntes, at det var spændende at være med til at opbygge projekterne til ære for den franske visesanger.

Schlüter blev bestyrelsesformand for Nest A/S i efteråret 2006, og selskabet flyttede ind på advokatkontorets fornemme adresse på Højbro Plads.

Maurice Khardine og Johan Schlüter forsikrer, at det ikke var meningen, at de skulle blive rige på forretningen. Tværtimod var det på sigt meningen, at de kostbare rettigheder, ejendommen i Antibes og Trenets malerier skulle overføres til en fond til minde om »Le Fou Chantant« – frit oversat den syngende tosse – og Schlüter fik ifølge eget udsagn en erklæring fra Khardine på, at han ville overføre sin ejerandel i Nest-selskabet til fonden, der allerede er etableret.

Men de mange udviklingsplaner kørte hurtigt af sporet.

Handlens særlige vilkår

Der var nemlig en lille finthe forbundet med handlen. For med hver af El Assidis aktier fulgte én stemme, mens hver af Khardines havde 10. Så selvom El Assidi ejede størstedelen af det nye danske selskab, havde han efter overdragelsen ikke længere magten over de rettigheder og de huse, som han havde arvet.

De vedtægter, som opdelte aktierne i såkaldt A- og B-klasse og altså gav dem forskellig stemmewægt, skete ifølge Erhvervsstyrelsen den 10. juli 2006. Dagen efter – den 11. juli 2006 – skrev Georges El Assidi under på aftalen. Han hævder i dag, at han ikke kendte til planen om forskellige aktieklasser, der fratog ham magten over sin arv. Havde han vidst dét, havde han aldrig skrevet under. I stedet anser El Assidi sig for bedrageret.

Johan Schlüter understreger, at han ikke var involveret i, hvordan selskabet skulle opbygges. I foråret 2006 var hans rolle kun som advokat at udforme kontrakterne, der skulle overføre rettighederne.

Han fortæller dog samstemmende med

Khardine, at handlens særlige vilkår havde til formål at beskytte forretningen mod El Assidis uansvarlige omgang med penge, og de hævder, at El Assidis rådgivere var helt klar over dette. En forklaring, der underbygges af referatet fra aktionærmødet i Nest, hvor El Assidis revisor og advokat deltog, og hvor både opdelingen i A- og B-aktier og El Assidis perifere rolle i driften af det nye selskab blev vendt.

André Schmidt, der var El Assidis advokat i forbindelse med rettighedsoverdragelsen, bestrider udlægningen.

»Jeg gik til El Assidi og spurgte ham, om han havde forstået de papirer, han havde underskrevet. Han svarede nej. Jeg spurgte, om han havde en advokat. Og han svarede, at det var Khardine og Schlüter, der havde stået for det, og at han ikke havde en advokat selv. Derfor bad jeg Schlüter om at sende mig papirerne i kopi, og så fandt vi ud af, at min klient kun havde majoriteten af aktier, men ikke af stemmer i det danske selskab. Det var et trick, at Khardine havde beslutningsmajoriteten i forhold til den stakkels fyr Assidi,« forklarer André Schmidt i dag over telefonen fra Paris.

Uoverensstemmelsen blev startskuddet til den langvarige strid, som Schlüter i dag følger sig overbevist om er opstået et helt andet sted.

Kamp om millionroyalties

Det franske musikforlag Raoul Breton ejer stadig størstedelen af rettighederne til Trenets musik, og det er samme selskab, der administrerer royalty-indtægterne og afregner El Assidi for hans andel.

Ifølge Schlüter og Khardine havde der længe været mistanke om, at forlaget ikke betalte nok til El Assidi, og derfor skulle Nest A/S som noget af det første forsøge at skabe klarhed om dette.

Manøvren gav bagslag, da Raoul Breton i februar 2007 fik lov til at indefryse udbetalingerne til Nest ved en fransk domstol. Musikforlaget forklarer i dag tiltaget med, at man ville beskytte Trenets rettigheder i den juridiske tvist, der var opstået mellem Nest og El Assidi, der havde fortrudt overdragelsen og nu forsøgte at gøre den om.

Omvendt er Schlüter overbevist om, at slagsmålet udspringer af en hemmeligt aftale mellem El Assidi og Raoul Breton, der ønskede at slippe for at skulle åbne sine bøger og blotlægge trafikken af royalty-indtægter. Han henviser til dokumenter fra sagen, der

viser, at Raoul Breton både har støttet El Assidi økonomisk og stået på hans side i det juridiske opgør med Nest A/S.

Jyllands-Posten har været i kontakt med musikforlagets direktør, Laurent Bodin, via e-mail. I en korrespondance forklarede han, at indtægterne fra »alle rettigheder – uden undtagelse – til Trenets sange« som følge af en dom »er sendt i depot«, men han har trods gentagne henvendelser ikke svaret på uddybende spørgsmål i sagen.

Lovbrud i regnskaberne

Indefrysningen lammede Nest A/S. Pengestrømmen fra musikrettighederne, som skulle have været selskabets hovedindtægtskilde, var tørlagt.

Schlüter og den daglige ledelse forsøgte at holde selskabet flydende. Regnskaberne fortæller om økonomisk rod i de efterfølgende år, da revisorerne igen og igen tog usædvanligt voldsomme forbehold i forbindelse med regnskabsafregningen. Revisorerne påtaler ledelsens »manglende omhu med selskabets bilagsmateriale«, og i 2011, 2012 og 2013 er forbeholdene så betydelige, at revisionen ikke udtrykker en konklusion om, hvorvidt regnskabet er retvisende.

Siden 2010 har der været gentagne advarsler om direkte lovbrud i selskabet:

FAKTA

De franske domme

■ Johan Schlüter og Maurice Khardine er idømt 18 måneders fængsel for med svigagtige transaktioner at have frannet magten over Trenet-arven fra enearvingen El Assidi, som Schlüter og Khardine skal betale 30 mio. kr. i erstatning.

■ Johan Schlüter er idømt fire måneders fængsel for hæleri af beslaglagte midler. Sagen omhandler 172.000 euro, som musikforlaget Universal i 2008 og 2009 har indbetalt til Nest.

■ Johan Schlüter og Maurice Khardine er idømt tre måneders fængsel for besiddelse af effekter erhvervet ved bedrageri. Sagen omhandler El Assidis fortrolige bankdokumenter, som Khardine fik udleveret som økonomisk rådgiver.

»Bogføringsloven er (...) ikke overholdt, hvorved ledelsen kan ifalde ansvar,« hedder det i selskabets seneste regnskab.

Johan Schlüter er ligeglad:

»Det var et spørgsmål om den daglige bogføring, og Nest havde jo ikke penge til noget som helst. Jeg måtte sørge for – af egen lomme – at betale, så det kunne køre videre. Så jeg var sgu ret ligeglad med de forbehold. Jeg skulle bare sørge for, at selskabet stadig eksisterede, når der igen var en fornuftig økonomi, og så kunne vi få rettet alting op. Det var midlertidige ting. Revisor fik selvfølgelig sine bilag, men at bogføringsloven ikke var overholdt – det tog jeg ret stille og roligt,« siger han.

Men det er jo ulovligt, når bogføringsloven ikke er overholdt. Og du er advokat?

»Hold op. Og hvad så? Hvem har lidt skade ved det? Hvis I i denne sag, som handler om, at jeg skal i fængsel, begynder at tale om bogføringsloven, så er I kraftedeme ude på et sidespor. Vi prøvede at træde vande i den periode, hvor tingene var, som de var. Vi har ikke påført nogen udgifter eller lavet noget, der er gået ud over nogen. De eneste, der har betalt penge, er mig og mit eget kontor for at holde det i live,« siger Johan Schlüter.

Han fortæller, at hans advokatfirma i årevis ikke har udskrevet regninger til Nest for det arbejde, der er blevet udført.

Tilbage til hovedsporet:

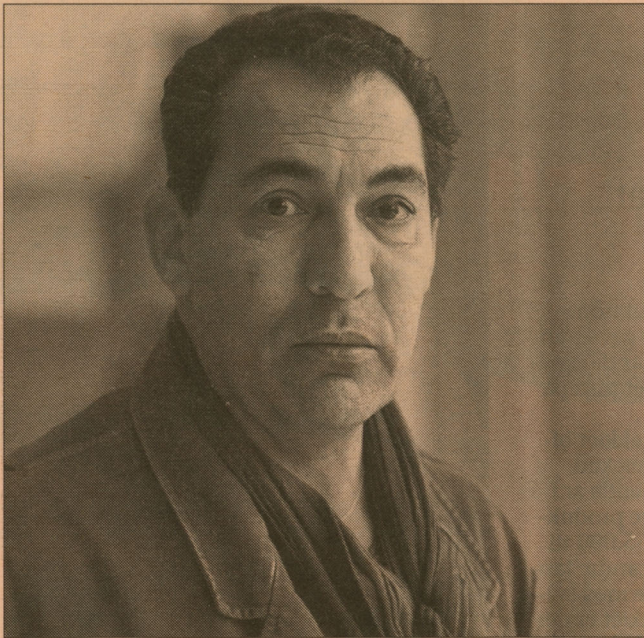
Kampen optrappes

Fra 2007 kæmpede El Assidi i Frankrig en ihærdig kamp for at slippe ud af aftalen med Nest. Hans advokat forsøgte at overbevise en domstol om, at El Assidi skulle sættes under administration af en juridisk værge på grund af sin »ukuelige ødselhed« med overdådige udgifter og eksorbitante restaurantregninger. Håbet var, at aftalen med Nest efterfølgende kunne erklæres ugyldig, men forsøget løb ud i sandet, angiveligt fordi El Assidi fortrød.

Sideløbende fortsatte Nest sit opgør med Raoul Breton, da en fransk domstol i november 2011 krævede musikforlagets regnskaber gransket i en uvildig ekspertundersøgelse. I dag oplyser Raoul Breton, at undersøgelsen er afsluttet uden konsekvenser for forlaget. Det kan dog ikke tolkes som nogen ubetinget frikendelse, for i undersøgelsen, som Jyllands-Posten er i besiddelse af, tager eksperter en række markante forbehold,

Børsens tidligere, nu afdøde, redaktør Christian Lillelund introducerede Khardine for advokaten Johan Schlüter i 2006. Arkivfoto

Georges El Assidi var Trenets privatchauffør og blev dennes enearving. Han mener sig bedraget af Khardine og Schlüter. Foto: AFP Photo

blandt andet fordi hun ikke har fået adgang til musikforlagets lokaler.

Få måneder efter dommen tog sagen dog en dramatisk drejning, da Schlüters sekretær en januardag i 2012 lagde en telefonbesked på hans skrivebord. En fransk undersøgelsesdommer ved navn Daieff havde ringet. Der stod intet om, hvad han ville, men Schlüter havde en fornemmelse af, at det måtte dreje sig om Trenet-sagen.

Undersøgelsesdommeren fulgte op senere samme dag med en e-mail og bad den danske advokat møde på hans kontor i Paris den 6. marts. Johan Schlüter afslog med den forklaring, at han på det tidspunkt var på ferie, men gerne ville tage et møde senere. Dagen efter modtog Schlüter endnu en e-mail fra undersøgelsesdommeren, som understregede, at sagen handlede om bedrageri, og at han om nødvendigt kunne udstede en international arrestordre.

Det fik Schlüter til at hyre en fransk advokat. Han havde ingen planer om selv at tage til Frankrig og forsvare sig.

»Hvorfor skulle jeg dog gøre det? En vanvittig undersøgelsesdommer siger pludselig, at jeg skal komme ned til ham. Gu' skal jeg da ej. Der er da nogle procedurer, man skal følge. Man går til Danmark, til Justitsministeriet og til anklagemyndigheden, og så ser man, om der er en sag,« siger han.

»Burundi er et større retssamfund«

Det franske retssystem adskiller sig fra det danske ved brugen af undersøgelsesdommere, der stammer fra dengang, kejser Napoleon reformerede retssystemet for 200 år siden. Undersøgelsesdommerne, som er politisk udpegede, har vidtgående beføjelser til ikke kun at efterforske og afhøre vidner, men også varetægtsfængsle og tiltale mistænkte. Undersøgelsesdommerens rolle er at blive indkaldt i særligt komplicerede og alvorlige sager om mord, terrorisme og korruption. Modsat anklageren, der er udnævnt af justitsministeren, er undersøgelsesdommeren i udgangspunktet underlagt selve domstolen, hvilket giver en uafhængighed til at kunne udfordre korrupte politikere. Og faktisk er netop undersøgelsesdommer Daieff en af de dommere, der undersøger den forhenværende franske præsident Nicolas Sarkozy i den verserende sag om korruption og embedsmisbrug.

Johan Schlüters oplevelse af det franske retssystem er dog langt fra idealerne om retssikkerhed og lighed for loven. Han hæv-

der, at han aldrig har fået en nærmere forklaring på, hvorfor undersøgelsesdommeren valgte at tage netop denne sag op.

»Burundi er et større retssamfund end Frankrig,« siger han.

Den 4. juni 2012 udstedte undersøgelsesdommeren en national arrestordre på Schlüter, og fire dage senere fulgte han op med endnu en på Maurice Khardine. Jyllands-Posten har været i kontakt med undersøgelsesdommeren, som understreger, at han er bundet af tavshedspligt i sagen.

»Det eneste, jeg kan sige, er, at det ikke er normalt, at hr. Schlüter ikke ønsker at møde op på mit kontor i Paris og forklare sig. I den situation er en arrestordre normal. Hvad der ikke er normalt, er hans opførsel i sagen,« siger undersøgelsesdommer Daieff.

Ifølge Johan Schlüter blev arrestordren givet, efter at hans advokat blev forhindret i at komme til et møde med undersøgelsesdommeren. Det har dog ikke gjort Schlüter mere stemt for at rejse til Frankrig for at afgive forklaring, hvilket hans advokat også advarede mod.

»Hvis jeg tager derned, risikerer jeg, at de burer mig inde. Jeg skal ikke til Frankrig,« siger Schlüter.

Frygten for fængslet betød, at Schlüter aldrig personligt gav sin forklaring til retten eller undersøgelsesdommeren, og han er rasende over, at domstolen har – som han siger – »lagt alt det, som modparten har sagt, til grund«.

Han peger på, at dommen er »smækfyldt med faktuelle fejl«. Han nævner eksempelvis, hvordan Schlüter og Khardine er dømt for at have informeret de franske ophavsretlige myndigheder om, at El Assidis rettigheder var solgt til Nest, hvilket den parisiske domstol anser for et bedrag. Anmeldelsen skete for at sikre, at royalty-betalingen tilflød det danske selskab, men dokumenter fra sagen viser, at det var El Assidis advokat, André Schmidt, der – på vegne af Nest – anmeldte rettighedsoverdragelsen. Schlüter fortæller, at anmeldelsen var helt som planlagt, men da han dengang ikke var formand, var han ikke involveret i det rent praktisk.

Skudt millioner i drømmen

Under sagen er Schlüter blevet mere og mere involveret i projektet med at skabe et museum i Trenets arv. Schlüter har ifølge eget udsagn brugt 391.000 euro (svarende til næsten 3 mio. kr.) på at købe Trenets tidligere

ejendom i Aix-en-Provence i slutningen af 2008, da grunden røg på tvangsauktion. Dermed blev han ejer af en syv hektar stor grund med en ruin af et hus og den franske motorvej Autoroute Sud som nabo.

Ejendommen ligger i et fransk selskab, som Schlüter og Khardine ejer sammen.

»Jeg vil gerne bygge et museum i Trenets navn på grunden. Lykkes det, skal ejendommen overføres til en fond, og jeg skal bare have min investering igen. Men hvis det ikke kan lade sig gøre, f.eks. fordi vi taber retssagen om rettighederne, sælger jeg bare grunden bedst muligt. Det er en vidunderlig grund, der ligger pragtfuldt dernede i Aix-en-Provence. Så jeg har ikke på dén måde store økonomiske interesser i Trenet-sagen,« siger han.

Da Johan Schlüter fyldte 70 år i sidste måned, holdt han en stor reception. Vingaverne væltede ind, og der blev spillet musik. En ven gav ham en indbagt fil. Den kunne Schlüter passende bruge, når han skulle ind og ruske tremmer, forstås.

Men udsigten til fængsel er ikke Schlüters eneste hovedpine på nuværende tidspunkt.

Dømt flere gange

Schlüter og Khardine er også dømt til solidarisk at skulle betale en erstatning på omkring 4 mio. euro (30 mio. kr.). Hovedparten af pengene skal tilfalde El Assidi, som hævder, at bedrageriet har ruineret ham. Ifølge straffen skal erstatningen betales med det samme, uanset at sagen nu er anket. Det har de to imidlertid ingen planer om, da de anser erstatningskravet for at være uden forbindelse til virkeligheden.

»Og ikke nok med det. Dagen efter den omtalte dom faldt yderligere to domme ved samme domstol om relaterede forhold. I den ene sag er Johan Schlüter dømt for hæleri, fordi musikforlaget Universal i løbet af 2008 og 2009 har indbetalt omkring 172.000 euro til Nest. Penge, som ifølge den franske domstol skulle have været indefrosset, og som Nest ikke har tilbagebetalt. I den anden sag er Schlüter – og Khardine – dømt for at være kommet i besiddelse af 15 af El Assidis fortrolige bankdokumenter gennem bedrageri.

De to nyeste sager resulterede i yderligere to fængselsstraffe på henholdsvis fire og tre måneder til den danske advokat. Situationen får Schlüter til at sukke dybt.

Han erkender, at Universal har indbetalt et sådant beløb til Nest, men han mener

ikke, at selskabet burde have tilbagebetalt pengene, og han forstår slet ikke præmissen for den sidste dom om bankdokumenterne, som El Assidi selv har udleveret til Khardine i forbindelse med udarbejdelsen af den oprindelige aftale. Dommen skal ankes, fordi de bygger på et forkert grundlag, mener Schlüter.

»Jeg vil ikke finde mig i det her på mine gamle dage. Jeg har bevisligt ikke gjort noget galt. Der er ikke en gnist af sandhed i anklagerne mod mig,« siger han.

I'm not a crook

Schlüter har nu hyret en ny advokat i Frankrig, ligesom han har allieret sig med den kendte danske forsvarsadvokat Karoly Németh, der skal hjælpe ham med at få Justitsministeriet til at gå ind i sagen. Ministeriet har ingen kommentarer til sagen.

Også Advokatsamfundet er blevet bedt om assistance, og her tygger man i øjeblikket på anmodningen. Men Johan Schlüter mener, at sagen er principiel, fordi enhver dansk advokat, der arbejder i det franske, kan rammes.

»Ved appelsagen vil jeg bede om, at repræsentanter for Advokatsamfundet og Justitsministeriet er til stede, for det, der er foregået, er simpelthen noget svineri,« siger han.

Han er forarget over, at han er blevet dømt for forhold, som fortrinsvis er sket, mens han var advokat for firmaet – og før han blev bestyrelsesformand for selskabet og endnu senere økonomisk involveret i projekterne.

»Nixon sagde: "I'm not a crook". Men det er mig imod at sige sådan, for alle, der kender mig, ved godt, at det ikke er tilfældet.«

Han forventer, at der vil gå et års tid, inden appelsagen kan begynde. Det er lang tid at leve i skyggen af sådan en dom, siger han, men understreger, at han forventer en klar frifindelse.

Men er du slet ikke bekymret for, at du kan blive dømt igen?

»Nej, det er jeg ikke bekymret for. Det kan jeg simpelthen ikke forestille mig. Så må man sætte himmel og jord i bevægelse, for jeg vil ikke dømmes for noget, jeg ikke har gjort,« siger Johan Schlüter. Han krydser armene foran brystet og vrisser:

»Jeg vil gerne se de danske myndigheder, der udleverer mig til Frankrig på det her grundlag.«

TIDSLINJE

Februar 2001 Den franske nationalskjald Charles Trenet dør. Privatchaufføren Georges El Assidi arver.

November 2005 Ifølge Maurice Khardine mødes han med Trenets enearving Georges El Assidi for at drøfte, hvordan sidstnævnte kan hjælpes ud af en økonomisk klemme pga. den franske arveafgift.

Marts 2006 Det danske selskab Nest ApS, der skal købe El Assidis Trenet-arv, bliver stiftet.

11. juli 2006 Georges El Assidi skriver under på salgsaftale med Nest.

1. november 2006 Nest omdannes til aktieselskab, og Johan Schlüter indtræder som bestyrelsesformand.

Februar 2007 Musikforlaget Raoul Breton indefryser udbetalinger af royalties til Nest A/S.

9. november 2009 En domstol i Paris beslutter, at Raoul Breton skal lade sine royaltybetalinger undersøge af en ekspert.

4. juni 2012 Den franske undersøgelsesdommer Daieff udsteder en arrestordre på Johan Schlüter og følger senere op med en tilsvarende på Maurice Khardine.

14. maj 2014 Kriminalretten i Paris idømmer Schlüter og Khardine en fængselsdom for bedrageri mod El Assidi på hver 18 måneder. Dertil kommer en erstatning på ca. 30 mio. kr., som fortrinsvist skal gå til El Assidi.

15. maj 2014 Kriminalretten i Paris idømmer Schlüter yderligere syv måneders fængsel i to andre sager i sagskomplekset om Trenet-arven.

24. juni 2014 Johan Schlüters advokat henvender sig til både Udenrigs- og Justitsministeriet for at få myndighedernes hjælp i sagen.